

РЕШЕНИЕ

№ 8298

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 05.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12491** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. С. А. О./А. S. А. О., [дата на раждане] , без гражданство, с ЛНЧ №[ЕГН] чрез адв. И., принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ - Б., срещу Заповед рег.№ 5364з-2006/11.10.2019г. на Директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която е продължено принудителното настаняване на чужденеца в Специален дом за временно настаняване на чужденци за срок не повече от шест месеца, считано от 11.10.2019 г.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна поради нарушения на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Правят се възражения за нарушение на Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите – членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни. Излагат се доводи, че административният орган не е извършил преценка, че спрямо жалбоподателя може да бъде наложена по-лека мярка по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ. Жалбоподателят твърди, че процесната заповед е издадена без да са налице уредените в закона фактически предпоставки за нейното издаване. Релевира доводи, че същата не съответства на целта на закона, като в тази връзка се позовава на практиката на СЕС. Моли съда да отмени като незаконосъобразна оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Р.. Депозира писмени доказателства и представя писмени бележки. Поддържа жалбата и

моли съда да я уважи по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски по делото съобразно списък.

Ответникът – Директорът на дирекция „Миграция“ в МВР, се представлява от юр. М., която моли съда да отхвърли предявената жалба като неоснователна и недоказана. Депозира писмени доказателства с молба от 28.11.2019 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 5392 ПАМ- 207/11.04.2019г. на началника на отдел „Миграция“, СДВР на жалбоподателя е наложена административна мярка "принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ". Като мотив за издаване на заповедта са послужили Заповед №394/15.09.2011г./л.40 от делото/, с която е наложена ПАМ „Принудително отвеждане до границата на страната и забрана за влизане в Република България на чужденец” на директора на дирекция „Миграция” и обстоятелствата, изложени в докладна записка № 5392р-208/11.04.2019г. по описа на отдел „Миграция” – СДВР. От последната се установява, че жалбоподателят пребивава в страната от десет години. Същият е задържан на 10.04.2019г. при рутинна проверка /л.38 от делото/. При извършена справка в АИС-бежанци, е установено, че лицето е с настоящ адрес в [населено място] от 05.10.2012г. С решение №24 от 14.01.2010г./л.42 от делото/ на Директора на ДАБ на жалбоподателя е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решение №15901/22.11.2019г. по адм. дело №11372/2019г., ВАС е потвърдил Решение №5002/16.07.2019г. постановено по адм. дело №5256/2019г. на АССГ, с което съдът е отменил Заповед № 5392 ПАМ-207/11.04.2019г. на началника на отдел „Миграция” СДВР, с която на жалбоподателя е наложена административна мярка „принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ“ и е постановил незабавното освобождаване на чужденеца.

С предложение рег.№ 5364р-19002/11.10.2019г. /л.16 от делото/ до директора на дирекция „Миграция“ в МВР са изложени съображения да бъде издадена заповед за продължаване настаняването на чужденеца в СДВНЧ.

В тази връзка е издадена и процесната Заповед №5364з-2006/11.10.2019г. на директора на дирекция "Миграция" в МВР, с която на основание чл.44, ал.8, изр.3 от ЗЧРБ е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя в Специален дом за временно настаняване на чужденци с 6 месеца, считано от 11.10.2019г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо същия ПАМ, но не по-късно от 11.04.2020г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Заповедта е връчена на 11.10.2019г., видно от положената дата и подпис на жалбоподателя върху акта /л.7 от делото/, а жалбата е подадена до съда на 22.10.2019г. Следователно обжалва се в срок подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, подаден от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, съобразно чл.44, ал.8 от ЗЧРБ. Заповедта съдържа формално изводи за продължаване на

настаняването и законовото основание за издаването ѝ от формална страна.

Съдът намира обжалвания акт за незаконосъобразна по следните съображения:

Съгласно чл.44, ал.8 от ЗЧРБ настаняването в СДВНЧ продължава до отпадане на обстоятелствата по ал.6, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция "Миграция". По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал.6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца.

Основание за издаване на заповед за продължаване на настаняването в СДВНЧ е наличието на предпоставките визирани в разпоредбата на чл.44, ал.8 ЗЧРБ, съответно чл.15, § 6 от Директива 2008/115 на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети държави. Не са предпоставки за продължаване на срока на принудителното настаняване установените в чл.15, ал.1 от Директивата такива, които са релевантни само за първоначалното задържане в специалния дом за настаняване на чужденци /в този смисъл Решение по дело С-146/14 PPU на СЕС/.

Принудителното настаняване в СДВНЧ следва да се квалифицира като мярка по обезпечаване на изпълнението на принудително отвеждане до границата на Р.България. С оглед характера и предназначението ѝ, същата следва да се налага само тогава, когато не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки и са налице конкретни данни за реална опасност лицето да осуети изпълнението на ПАМ. Задържането следва да се основава на обективна причина, свързана с възпрепятстване на извеждането, което се дължи изключително на поведението на адресата на ПАМ. Целта, която преследва обезпечителната мярка е да се организира и осигури изпълнението, когато съществува непосредствена опасност чужденецът да се укрие или да възпрепятства по друг начин изпълнението на наложената ПАМ. В случая посочените критерии, обуславящи настаняване в СДВНЧ не са налице.

Безспорно по делото се установи, че първоначално издадената заповед за „принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ“ от 11.04.2019г. е отменена по съдебен ред с Решение №5002/16.07.2019г. по адм. дело №5256/2019г. по описа на АССГ, като е постановено незабавното освобождаване на чужденеца Същото е потвърдено с Решение №15901/22.11.2019г. по адм. д. № 11372 / 2019 г. по описа на ВАС. При това положение, липсва основание за продължаване на настаняване, което с влязъл в сила съдебен акт, е прието, че е незаконосъобразно. Не може да се продължи настаняване /каквато е целта на настоящото производство/, което вече е прекратено. Нещо повече, видно от диспозитива на Решение №5002/16.07.2019г. по адм. дело №5256/2019г., с влязъл в сила съдебен акт е постановено незабавното освобождаване на жалбоподателя, поради което всяко продължаващо задържане е също незаконосъобразно.

В тази връзка следва да се отбележи, че само формално са изпълнени изискванията на чл.44, ал.8 във вр. с ал.6 от ЗЧРБ за постановяване на оспорения административен акт, тъй като действително е наложена ПАМ на основание чл.41, т.2 от ЗЧРБ – „принудително отвеждане до границата на Р.България“, но е видно, че същата е от 15.

09. 2011 г., т.е. изминали са повече от 8 години, през които същата не е приведена в изпълнение и не може да се приеме, че продължаване на задържането обезпечава изпълнението на тази заповед при бездействието на администрацията.

Съдът констатира също така, че в предложение №5364р-19002/11.10.2019г. /л.16 от делото/ въз основа, на което е издадена процесната заповед не са посочени всички факти, относими към предвидените основания за продължаване на задържането. Не са изложени мотиви дали могат да бъдат приложени други ефективни, но по-леки средства, предвидени по националното право. В чл. 1 на Директива 2008/115/ЕО е регламентирано, че мерките се прилагат "в съответствие с основните права, които се явяват общи принципи на правото на Общността, както и на международното право, включително задължения в областта на защитата на бежанците и правата на човека". Следователно, стандарт при прилагане на мерките, освен посочените по-горе принципи на индивидуален подход при определяне на мярката, на пропорционалност и ефективност, са и основните права на Съюза. В този смисъл органът, налагащ принудителни мерки спрямо лица с незаконен престой, е длъжен да извърши преценка и на обстоятелствата по чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ и едва в съответствие с тези изводи да прецени да наложи или не мярката и съответно какъв да бъде нейният размер. При тези изводи съдът съобрази практиката на ВАС на РБ, VII-отделение - решение № 10719 от 24.07.2012г. по адм. дело № 11574/2011г. и приложените по делото - декларация от А. С. в уверение на това, че по отношение на чужденеца са осигурени издръжка, подслон и адрес на пребиваване /л.10 от делото/; отчет по сметка на лицето А. С. /л.12 от делото/.

В предложение №5364р-19002/11.10.2019г. се излагат доводи, че в случая опасността от укриване от страна на лицето все още е налице. Въпреки гореизложените твърдения на дирекция „Миграция“, съдът намира, че в производството не са представени данни А. С. А. О. да е препятствал изпълнение на заповед. Настоящият състав приема, че предвид наличието на влязло в сила решение, с което е установено, че подобна опасност от укриване не е съществувала към момента на издаване на заповедта за първоначално настаняване, то следователно и с издаването на процесната заповед не е възможно тази опасност да е реална.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че предпоставка за издаване на оспорваната заповед за продължаване на настаняването на чужденеца е изложеното от страна на ответника забавяне за получаване на необходимите документи за пътуване на жалбоподателя. Във тази връзка по делото са ангажирани доказателства /л.21, л.57 и л.58 от делото/, установяващи действително поискано съдействие от дирекция „Миграция“ чрез писма до МВнР и посолството на П. в Р.България като към настоящия момент все още се чака отговор на същите. Въпреки установеното, настоящият състав счита, че същите не могат да бъдат условие за валидно правно основание за издаване на оспорваната заповед при съобразяване с новопредставените доказателства в съдебното производство – справка относно разумната възможност за връщане в Западен бряг от Фондация достъп до права /л.66 от делото/; Решение №5002/16.07.2019г. на АССГ; Решение №15901/22.11.2019г. на ВАС.

Налице е основание за приложение на чл.5, § 4 от ЕКПЧ и чл.15, § 2, изр. последно от Директива 2008/115/ЕО за незабавно прекратяване принудителното настаняване на чужденеца и за неговото освобождаване, тъй като се установява незаконосъобразност на продължаващото задържане по чл.44, ал.8 ЗЧРБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

С оглед изхода на правния спор, в тежест на ответника следва да бъдат направени разноски в размер на 500 лева в полза на процесуалния представител на жалбоподателя, съобразно представен списък по чл.80 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК/ л.63/ във вр. с чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата и чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, 10 лева държавна такса в полза на „Фондация за достъп до права“, както и по сметка на АССГ, заплатените от бюджета на съда средства в размер на 50 лв. за назначаване на преводач по делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. А. О. / А. С. А. О., род. 10.04.1977г., без гражданство, ЛНЧ №[ЕГН], Заповед рег.№5364з-2006/11.10.2019 г. на директора на Дирекция „Миграция“, с която е продължено принудителното настаняване на чужденца в Специален дом за временно настаняване на чужденци за срок не повече от шест месеца, считано от 11.10.2019г.

ПОСТАНОВЯВА незабавното освобождаване на А. С. А. О. / А. С. А. О., род. 10.04.1977 г., без гражданство, ЛНЧ № [ЕГН], принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция „Миграция“ - МВР в [населено място] – Б..

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ – МВР: [населено място], [улица], да заплати на адвокат В. Б. И., ЕГН [ЕГН], адвокатско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева за осъществената безплатна правна помощ и 10 /десет/ лева държавна такса по сметка на „Фондация за достъп до права“.

ОСЪЖДА Дирекция „Миграция“ – МВР: [населено място], [улица], да заплати по сметка на Административен съд София град сумата от 50 /петдесет/ лева, направени разноски от бюджета на съда за преводач, както и 5 /пет/ лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: